

ОД МЕДИЦИНСКОГ КА СОЦИЈАЛНОМ МОДЕЛУ ИНВАЛИДНОСТИ¹

Индивидуални проблем	➔	Проблем је у друштву
Разлике у способностима чине особу изолованом и неадекватном	➔	Разлике у способностима чине ресурс и потенцијал који тежи укључењу
Процена неспособности	➔	Усмереност на способности
Ми и они: искључивање – (не)толеранција	➔	Сви ми заједно: укљученост и вредновање
Друштво бира за „њих“	➔	Особе са инвалидитетом одлучују о себи
Професионалци знају најбоље	➔	Људи поседују различите врсте знања
Модел инвалидности који тежи изолацији, са циљем контроле или излечења-зацељења	➔	Модел инвалидности који тражи учешће у животу, захтева промене у окружењу и понашању, односно приступу
Оријентисаност на институције	➔	Оријентисаност на заједницу
Базирано на милосрђу	➔	Базирано на људским правима
Пацијент, односно корисник	➔	Грађанин

Особе са инвалидитетом обухватају особе које имају дугорочна физичка, ментална, интелектуална или сензорна оштећења која у садејству са различитим баријерама могу отежати пуно и ефективно учешће ових особа у друштву на основу једнакости са другима, услед:

- ставова друштва;
- институционалних, економских или политичких препрека њеном учешћу у друштву;
- изостављања људи који имају оштећења;
- спречавања приступа школи или другим активностима заједнице и
- неприступачности изграђеног окружења, услуга, информација и производа.²